

สรุปการบรรยาย การมีส่วนร่วมของประชาชน

โดย รัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี (นายสรนันท์ เวชชาชีวะ)
วันที่ 2 สิงหาคม 2548

นโยบายการหาเสียงทั้งหมดในระบบประชาธิปไตยของพรรคที่นำเสนอให้กับประชาชนในระหว่างการหาเสียงเลือกตั้ง เมื่อได้รับการเลือกตั้งแล้วรัฐบาลจะต้องทำตามที่ได้สัญญาไว้กับประชาชน ซึ่งประชาชนจะตัดสินใจเลือกผู้แทนฯ ตามแนวทางของนโยบายพรรค และถ้าไม่ปฏิบัติตามนโยบายที่ได้สัญญาไว้ พรรคจะไม่ได้ได้รับความไว้วางใจได้รับเลือกจากประชาชนในครั้งต่อไป คำพูดที่ได้กล่าวไว้ในการหาเสียงจะถูกแปลถอดรหัสออกมาเป็นคำแถลงนโยบายที่นายกรัฐมนตรีแถลงต่อรัฐสภาซึ่งเป็นไปตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ พระราชกฤษฎีกาเรื่องการบริหารการจัดการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 ได้กำหนดไว้ว่าคำแถลงนโยบายต่อรัฐสภาต้องถูกแปลงสารออกมาเพื่อเป็นแผนบริหารราชการแผ่นดิน ซึ่งแผนบริหารราชการแผ่นดินก็จะมียุทธศาสตร์ต่างๆ ซึ่งยุทธศาสตร์ที่เราให้ความสำคัญมาโดยตลอดและเป็นครั้งแรกก็คือ ยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชน

ในยุทธศาสตร์การมีส่วนร่วมของประชาชน ได้มีการส่งเสริมระบอบประชาธิปไตยและการมีส่วนร่วมของประชาชน โดยในอดีต ได้มีการทดลองทำเป็นแผนพัฒนาการเมือง แต่ไม่ประสบความสำเร็จ เนื่องจากแผนพัฒนาการเมืองในอดีตเป็นความคิดของนักการเมืองหรือผู้ที่เข้ามาเป็นกรรมการสร้างแผนฯ เมื่อร่างแผนฯ เสร็จก็สิ้นสุดงานไป ไม่ได้ติดตามแผน เพราะไม่ได้ถูกกำหนดให้เป็นวาระ (Agenda) หรือถูกกำหนดให้เป็นวาระพิเศษ แต่รัฐบาลชุดนี้เป็นรัฐบาลแรกที่ได้กำหนดให้มียุทธศาสตร์การส่งเสริมประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคม ซึ่งเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญ

ถ้ารากฐานของประชาธิปไตยไทยไม่หยั่งรากลึก จะทำให้เกิดความผันผวนขึ้นได้ง่าย ซึ่งมีความสำคัญมากเนื่องจากประชาธิปไตยเป็นพื้นฐานของการปกครองที่สร้างโอกาสให้กับประชาชน ประชาธิปไตยทางการเมืองเป็นรากฐานของประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจ และโอกาสทางเศรษฐกิจก็เป็นพื้นฐานที่สำคัญของประชาธิปไตยทางการเมืองเช่นกัน ถ้าระบบเศรษฐกิจถูกคุมโดยคนไม่กี่กลุ่มโอกาสที่จะมีประชาธิปไตยทางการเมืองก็ยาก นโยบายของรัฐบาลชุดนี้มีการสนับสนุน SME ผู้ประกอบการขนาดกลางขนาดย่อมที่พึ่งพาตนเองได้ เพราะสิ่งเหล่านี้เป็นตัวหนึ่งสร้างคนชั้นกลาง สร้างคนรุ่นใหม่ สร้างผู้ประกอบการรายใหม่ และสร้างเสียงที่เข้มแข็งในระบอบประชาธิปไตย

ก่อนสงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศเยอรมันมีการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่ไม่หยั่งรากลึกทำให้พรรคการเมืองหนึ่งของผู้นำเผด็จการฮิตเลอร์เข้ามายึดอำนาจได้ ภายหลัง

สงครามโลกครั้งที่สอง ประเทศเยอรมันและประเทศสหรัฐอเมริการ่วมมือกันให้ความรู้เกี่ยวกับประชาธิปไตยกับประชาชน ได้มีการจัดตั้งมูลนิธิที่เป็นมูลนิธิของพรรคการเมืองขึ้น เพื่อทำหน้าที่ในการให้ความรู้ ส่งเสริมฝึกอบรม กระบวนการตัดสินใจ รวมทั้งวิธีการบริหารชุมชนซึ่งเกี่ยวกับลักษณะของประชาธิปไตยให้กับประชาชนทั่วไป โดยมุ่งเน้นวิธีการนำเสนองาน (Presentation Skill) ทักษะในการออกทีวีวิทยุ เพื่อเป็นการสร้างความรู้ความเข้าใจและปลูกฝังระบอบประชาธิปไตยให้หยั่งรากลึกกลงไปในระดับของประชาชน ซึ่งในที่สุดแล้วประเทศเยอรมันประสบความสำเร็จในการสร้างสิ่งที่เรียกว่าวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ เพื่อให้ประชาธิปไตยเข้มแข็ง สำหรับประเทศไทยแม้จะมีข้อบกพร่องบ้างแต่ก็ต้องพัฒนาต่อไป ดังนั้นในสิ่งที่วางยุทธศาสตร์นี้เป้าหมายสำคัญ คือ ทำอย่างไรจะสร้างวัฒนธรรมทางการเมืองใหม่ให้กับประชาชนทั่วไป เพราะฉะนั้นจะเห็นว่ายุทธศาสตร์นี้มีองค์ประกอบที่สำคัญ คือ

1. การให้ความรู้
2. การทำให้สามารถปฏิบัติได้จริง
3. การสร้างกลไกในการส่งเสริมหรือเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตย กระบวนการประชาสังคมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

กระบวนการให้ประชาชนได้มีการเรียนรู้ และมีส่วนร่วมทางประชาธิปไตย โดยมีการร่วมกันพิจารณาว่าเรื่องใดที่มีความสำคัญสำหรับการพัฒนาชุมชนของตนเอง เป็นการเสริมสร้างระบอบประชาธิปไตยและกระบวนการประชาสังคมโดยรัฐเป็นตัวกระตุ้น แต่ที่สำคัญ ทำให้ทุกคนได้เรียนรู้การวางแผนการใช้งบประมาณที่ได้รับ เพื่อให้เกิดประโยชน์และหมุนเวียนอยู่ภายในชุมชนมากที่สุด ซึ่งเป็นกระบวนการสร้างประชาชนให้มีส่วนร่วมในการตัดสินใจ หรือเรียกว่า Empowerment คือ การให้ประชาชนได้เรียนรู้และสามารถพึ่งตนเองได้

เรื่องของ International Association for Public Participation ในประเทศสหรัฐอเมริกา และแคนาดามีการพัฒนาในเรื่องของ Community Development ในเรื่องการมีส่วนร่วมของชุมชน จะเห็นได้ว่าประเทศสหรัฐอเมริกามีการนำระบบการประชุมของชุมชน (Town Meeting) ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้มีการทำระบบนี้เช่นกัน โดยรับฟังความคิดเห็นของประชาชน แต่อาจไม่เป็นทางการเท่ากับ Town Meeting ของต่างประเทศ การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนนั้น บางครั้ง NGO จะใช้คำว่า ประชาพิจารณ์ ซึ่งอาจทำโดยจัดให้มีการประชุมร่วมกันในระดับหมู่บ้านที่ลานวัด หรือหอประชุมโรงเรียน โดยฝ่ายบริหารร่วมกับฝ่ายผู้แทนราษฎรหรือนักการเมืองท้องถิ่นมานั่งคุยนั่งถกเถียงกันซึ่งเป็นกระบวนการของ Public Participation คือการสร้างการมีส่วนร่วมโดยที่เป็นวิธีที่ไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายมาก โดยทำอย่างต่อเนื่องเพื่อได้รับฟังความคิดเห็นของประชาชน

ฝ่ายบริหารควรมี Town Meeting มีการประชุมในระดับหมู่บ้าน เมือง มีการเชิญผู้แทนของประชาชนเข้ามาแสดงความคิดเห็น ถกเถียง ระบายความรู้สึก และมีโอกาสแนะนำกันซึ่งวิธีนี้ไม่ต้องการงบประมาณมากนัก ในทางปฏิบัติจริงนั้นจะต้องมีกลไกอื่นๆ อีกในแผนนี้ กรมประชาสัมพันธ์

และคณะกรรมการข้อมูลข่าวสารแห่งชาติเป็นอีกกลไกหนึ่งในการช่วยเหลือในส่วนของการประชาสัมพันธ์ที่ต้องการพัฒนาให้เป็นเชิงรุกมากขึ้น โดยเผยแพร่รายละเอียดของหน่วยราชการต่างๆ ให้กับประชาชน อีกกลไกหนึ่งที่สำคัญคือศูนย์โครงการระบบติดตามตรวจสอบคนหายและระบบพิสูจน์ศพนิรนาม กระบวนการนี้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการยุติธรรมซึ่งในความเป็นจริงยังไม่มีความชัดเจนว่าศูนย์จะอยู่ที่ไหน จะอยู่ที่กระทรวงยุติธรรมหรือสำนักงานตำรวจแห่งชาติแต่ว่าคงจะต้องมีศูนย์ขึ้นมาแน่นอน ซึ่งเป็นการสร้างความโปร่งใสและตรวจสอบได้

ท่าอย่างไรที่จะช่วยกันออกแบบองค์กรให้ตอบรับและตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างแท้จริง รัฐบาลต้องการให้ทุกองค์กรมีประชาชนเป็นศูนย์กลาง หรือเรียกว่า Customer-centered คือ มีผู้บริโภคหรือลูกค้าเป็นศูนย์กลางในทุกองคค์กร ไม่ว่าจะอยู่ในตำแหน่งใดต้องพร้อมที่จะตอบสนองความต้องการของประชาชน ในอดีตลักษณะโครงสร้างขององค์กรเป็นแบบสามเหลี่ยมปิระมิด คือไล่ระดับตามสายงานบังคับบัญชา ส่วนในปัจจุบันลักษณะโครงสร้างขององค์กรเป็นแบบวงกลม ซึ่งทุกส่วนสามารถติดต่อและตอบรับความต้องการของประชาชนได้ มีข้อมูลตอบกลับมาถึงผู้ใหญ่ จึงจำเป็นที่จะต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กรให้ตอบสนองและตอบรับความต้องการของประชาชน องค์กรที่ประสบความสำเร็จในโลกไม่ว่าจะเป็น หน่วยงานราชการ เอกชน ทุกส่วนขององค์กรต้องสามารถรับรู้ว่าคุณค่าต้องการอะไร และสามารถปรับเปลี่ยนได้

หลักการในการบริหารงานของรัฐ คือ ต้องการและส่งเสริมให้ประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพตามรัฐธรรมนูญ แต่ในบางครั้งหากประชาชนใช้สิทธิเสรีภาพมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น คนไทยส่วนใหญ่รู้จักสิทธิเสรีภาพ แต่ไม่รู้จักหน้าที่และระเบียบวินัย เช่น กรณีของวิฑูยชุมชน รัฐบาลให้การสนับสนุนในหลักการนี้ เนื่องจากเป็นกลไกสำคัญที่จะทำให้ประชาชนพึ่งตนเองได้ เมื่อประชาชนได้เรียนรู้แล้ว ปัจจัยหนึ่งที่จะต้องทำคือต้องการให้มีสื่อของตัวเอง มีกระบวนการที่จะสื่อสารและถ่ายทอดความรู้ทักษะต่างๆในชุมชน จากสื่อที่อยู่ในชุมชน นอกจากนั้นนับว่าเป็นการสร้างโอกาสให้เด็กและเยาวชนรุ่นใหม่ในสายอาชีพนี้ แต่ในปัจจุบันพบปัญหาการใช้สิทธิเสรีภาพของประชาชนเกินขอบเขต ดังกรณีวิฑูยชุมชนนั้น พบว่ามีการละเมิดกฎระเบียบ เช่น คลื่นความถี่ไม่เกิน 30 วัตต์ เสาสูงไม่เกิน 30 เมตร รัศมีในการกระจายเสียงไม่เกิน 15 กม. แต่ประชาชนให้เหตุผลในการละเมิดกฎเหล่านี้ว่าระยะทางระหว่างชุมชนไกล หรือสภาพภูมิประเทศที่เป็นภูเขา ต้องการใช้คลื่นความถี่ที่มากขึ้น เสาสูงมากขึ้นกว่าที่กำหนดไว้ ปัญหาที่สำคัญคือคลื่นความถี่สูง ซึ่งในบางครั้งคลื่นถี่นั้นมีความมากกว่าสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย คลื่นวิทยุของตำรวจวิทยุชุมชนที่มีการส่งสัญญาณที่มีคลื่นสูงส่งคลื่นรบกวนกับคลื่นวิทยุที่สำคัญเหล่านี้ นับว่าเป็นการละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ซึ่งคณะกรรมการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งเป็นผู้ดูแลอยู่จะต้องทำการตรวจสอบต่อไป

อีกประเภทหนึ่ง ที่ต่อเนื่องจากเรื่องวิฑูยชุมชน เป็นเรื่องการค้า กรมประชาสัมพันธ์ (คณะกรรมการกำกับคลื่นวิทยุและโทรทัศน์) อนุมัติให้มีโฆษณาได้ชั่วโมงละ 6 นาที วิทยุชุมชนจึง

กลายเป็นช่องทางให้กับธุรกิจเข้ามาตั้งสถานีใหญ่ โดยเรียกตัวเองว่าวิทยุชุมชน ดังนั้นรัฐบาลต้องรักษากฎและกติกา

ในกรณีบทบาทของสื่อมวลชนนั้นต้องทำงานอย่างมีขอบเขต การวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของรัฐบาลเป็นเรื่องปกติของระบอบประชาธิปไตย แต่ควรวิพากษ์วิจารณ์อย่างมีเหตุมีผล ดังนั้นการชี้แจงข่าวจึงเป็นเรื่องที่ควรทำอย่างถูกต้อง ไม่ควรละเมิดสิทธิเสรีภาพของผู้อื่น ในสมัยรัฐบาลชุดปัจจุบันมีการส่งเสริมสิทธิเสรีภาพของสื่อให้มีอิสระเสรีภาพในการทำข่าวเทียบเท่าในระดับโลก แต่ถึงจะส่งเสริมเรื่องประชาธิปไตยโดยต้องการให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วม แต่ต้องมีกติกากัน ซึ่งการควบคุมกฏนั้นอยู่ความดูแลของเจ้าหน้าที่รัฐ

การมีส่วนร่วมของประชาชนในระบอบประชาธิปไตย ต้องคำนึงถึงการพัฒนาไปของเทคโนโลยีด้วย เช่น การแสดงความคิดเห็นผ่านกระทุ่ทาง Website ต่างๆในอินเทอร์เน็ต ซึ่งเป็นระบบประชาธิปไตยที่ดี แต่ในบางครั้งประชาชนไม่ทราบข้อเท็จจริงแต่ทำการวิพากษ์วิจารณ์อย่างรุนแรง ไม่มีเหตุผลสนับสนุนและไม่ให้เกียรติ อีกตัวอย่างหนึ่งที่ได้เห็นได้ชัด คือ การส่งข้อความจากโทรศัพท์มือถือเพื่อแสดงความคิดเห็นในรายการโทรทัศน์ต่างๆ พบว่าความเห็นที่สรุปขึ้นมาอาจถูกมองข้ามสมมติฐานบางประเด็น เช่น การบอกถึงเปอร์เซ็นต์การเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับประเด็นใดประเด็นหนึ่ง ควรมีการพิจารณาถึงขนาดของกลุ่มตัวอย่างที่เข้ามาแสดงความคิดเห็นว่าเปอร์เซ็นต์เหล่านั้นพิจารณาจากกลุ่มของประชาชนจำนวนเท่าไร หลักการของประชาธิปไตยและการแสดงความคิดเห็นจะต้องกระทำอย่างมีเหตุมีผล ผู้นำจะต้องช่วยกันออกแบบองค์กรและปฏิรูประบบราชการเพื่อสร้างองค์กรที่ตอบสนองและให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมอย่างแท้จริง ผู้นำเป็นกลไกสำคัญที่จะมีส่วนที่จะให้ความคิดเห็นว่างค์กรเหล่านี้จะเกิดขึ้นได้อย่างไร

คำถามจาก รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุรินทร์ (คุณใหญ่ โรจน์สุวนิชกร)

อยากทราบนโยบายในการพัฒนาช่อง 11

นายสุรนนท์ดอบ

ยุทธศาสตร์ของการพัฒนาระบบประชาสัมพันธ์ ซึ่งเป็นกรมที่มีขนาดใหญ่กว่าหลายกระทรวงในทุกยุคทุกสมัย ต้องการให้ทำหน้าที่สื่อสารทำความเข้าใจกับประชาชน โดยเป็นสื่อกลางสองทาง ในยุคนี้เป็นยุคที่อยากจะให้ประชาชนเข้าใจนโยบายของรัฐ รัฐบาลอยากทำความเข้าใจกับประชาชนถึงสิทธิประโยชน์ที่จะได้รับจากนโยบายของรัฐ นอกจากจะเข้าใจแล้วประชาชนจะต้องทราบว่านำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างไร เช่น มีโครงการกองทุนหมู่บ้าน SML ทุกหมู่บ้านได้รับงบประมาณ แต่ประชาชนไม่เข้าใจกลไก ไม่มาประชุมกัน ไม่เข้าใจว่างบประมาณที่ได้มาได้อย่างไร มันก็ไม่ประสบความสำเร็จ ในขณะที่เดียวกันเมื่อรัฐดำเนินนโยบายไปแล้ว รัฐต้องการรับคำชี้แจง มารับฟังความคิดของประชาชน มีปัญหาอุปสรรคอย่างไรบ้าง

กรมประชาสัมพันธ์เติบโตและพัฒนาใหญ่ขึ้นมากจนกระทั่งจุดมุ่งหมายเดิมที่กล่าวมาแล้วเปลี่ยนแปลงไป คือ เริ่มต้นมีสถานีวิทยุแห่งประเทศไทย ต่อมาเป็นทีวี จากนั้นทีวีแยกออกมาเป็นช่อง 9 และเพิ่มสถานีโทรทัศน์ช่องต่างๆ ตามมา ขาวนั้นเดิมมี 2 สองเรื่องคือ เนื้อหาสาระหรือสิ่งที่ต้องการสื่อ และช่องทางที่จะสื่อออกมา กรมประชาสัมพันธ์ในยุคหลัง เน้นไปพัฒนาช่องทางที่จะสื่อโดยเฉพาะทีวี งบประมาณต่างๆถูกใช้ไปในการผลิตรายการทีวี แทบจะไม่ลงวิทยุ และทุกอย่างมีโครงสร้างเป็นลักษณะสามเหลี่ยมปิรามิดขึ้นไปถึงอธิบดี

การบริหารรวมยอดอยู่กลุ่มเดียวกัน คนจำนวนมาก ระบบการตัดสินใจขึ้นไปสู่จุดเดียวหรือผู้บริหารไม่กี่คนจะทำให้มีปัญหาในการตอบสนองความต้องการของประชาชน จึงไม่เป็นองค์กรในลักษณะ Customer-centered อย่างที่กล่าว มีแนวทางที่จะแบ่งแยกส่วนของกรมประชาสัมพันธ์ออกเป็นหน่วยงานย่อย ออกมาเป็น 3 ส่วน ส่วนหนึ่งก็คือทำพันธกิจ (Mission) มองว่ายุทธศาสตร์ของกรมในการสื่อสารกับประชาชนคืออะไร เมื่อรัฐบาลหรือพรรคการเมืองใดได้รับการเลือกตั้งจากประชาชนมา พอแถลงนโยบายกับรัฐสภา มีแผนการบริหารราชการแผ่นดิน กรมประชาสัมพันธ์จะมีหน้าที่นำแผนนั้นมาถอดรหัสสร้างแผนรณรงค์ประชาสัมพันธ์ เอาทีม Creative ทีมสร้างสรรค์ต่างๆ มาพิจารณาว่าจะสามารถเอาภาษาราชการที่เขียนเป็นแผนมาทำให้ประชาชนเข้าใจได้อย่างไร คือแปลงจากวิสัยทัศน์ Vision หรือแปลงยุทธศาสตร์ให้เป็น Message คือสิ่งที่จะสื่อให้ออกไปสู่ประชาชน เมื่อแปลงเป็น Message เสร็จ มีแผนรณรงค์ Message เช่นมีแผนรณรงค์การประหยัดพลังงาน มีแผนรณรงค์เรื่องการปราบปรามยาเสพติด จากนั้นก็จะมีส่วนที่ 3 คือ Media Relation คือการกระจายข่าวนี้ไปตามสื่อต่างๆ และสร้างแผนนโยบายนั้นมาแปลงให้ประชาชนเข้าใจ จากนั้นกระจายไปตามสื่อต่างๆ จากสภาวะการแข่งขันของสื่อในปัจจุบัน ซึ่งไม่ใช่การแข่งขันในเชิงการบันเทิงแต่เป็นการแข่งขันว่าจะทำอย่างไรให้ประชาชนมาสนใจรายการของกรมมากที่สุด เพื่อให้ประชาชนเข้าใจนโยบายของรัฐได้มากที่สุด ต่อไปกรมประชาสัมพันธ์ไม่ได้แคมีช่องทางที่จะสื่อออกไปแต่ต้องมีความสัมพันธ์ที่ดีกับสื่อโทรทัศน์ วิทยุ และหนังสือพิมพ์ ทำอย่างไรที่จะกระจายสิ่งที่รัฐบาลต้องการสื่อออกไปภายใต้กลไกของสื่อสารมวลชน ส่วนการสื่อสารแบบปากต่อปากเป็นกระบวนการที่ผู้นำระดับผู้ว่าต้องสื่อสารกันต่อไป กรมประชาสัมพันธ์จะมีบทบาทที่จะช่วยประสานกับกระทรวง ทบวง กรมต่างๆ ดังนั้นกรมประชาสัมพันธ์จะทำงานสองส่วน ส่วนหนึ่งก็คือช่วยวางแผนประชาสัมพันธ์ ช่วยการวางแผนด้านการตลาดระดับจังหวัด ทำงานร่วมกับผู้ว่า ทำอย่างไรให้จังหวัดหรือ Cluster ของจังหวัดมีชื่อเสียง อีกหน้าที่หนึ่งก็คือกรมต้องรับยุทธศาสตร์จากส่วนกลางว่ารัฐต้องการสื่อสารอะไรแล้วมาปรึกษาหารือกับผู้ว่าในระบบ CEO กระบวนการประชาสัมพันธ์ที่ดีที่สุดก็คือกระบวนการปากต่อปาก เป็นฐานรากเข้าไปสู่ประชาชน

สิ่งที่แยกออกมาอีกสองส่วนก็คือ ทีวีช่อง 11 กับวิทยุแห่งประเทศไทย ส่วนสองส่วนนี้จะเป็นส่วนที่เรียกว่าองค์กรเฉพาะกิจตามระเบียบสำนักนายก ที่เรียกว่าหรือ SDU (Service Delivery Unit) องค์กรสององค์กรนี้แยกออกมาเพื่อความคล่องตัวในการแข่งขันเรื่องข้อมูลข่าวสาร รายการ

โทรทัศน์ของสถานีอื่นๆเป็นลักษณะของธุรกิจเอกชน สามารถออกอากาศได้ตลอดเวลา 24 ชั่วโมง ซึ่งสำหรับกรมประชาสัมพันธ์เองมีระบบบริหารจัดการที่ไม่ตอบสนองต่อสถานะที่ต้องการการ แข่งขันสูง จึงต้องมีการแยก SDU ช่อง 11 ออกมา ซึ่งมีแนวทางว่าสถานีโทรทัศน์ช่อง 11 จะเป็น ขาวเป็นเชิง Knowledge Channel เป็นช่องที่น่าเสนอข้อมูลข่าวสาร และความรู้ที่อ้างอิงได้ให้กับ ประชาชน ซึ่งผู้ว่าฯ สามารถใช้ช่องทางนี้ในการกระจายข้อมูลข่าวสารของจังหวัดได้ เพื่อสร้าง ผลงานและผลิตภัณท์ให้ประชาชนรู้จัก หรือสิ่งต่างๆที่เป็นประโยชน์ในพื้นที่กับประชาชนทั้ง ประเทศ

ช่อง 11 ทั้งประเทศไม่ว่าจะอยู่เขตไหนจะเป็น People Command มีการบริหารแบบ SDU มาช่วยตอบสนองความต้องการของแต่ละพื้นที่ด้วย ในท้องถิ่นจะมีทีวีของตัวเอง ในขณะเดียวกัน ช่อง 11 เองก็จะเป็น Digital คือนอกจากจะมีช่อง 11 ที่เป็นหลักและ Free TV แล้ว อีกทั้งจะมีช่อง ที่ออกตามเคเบิล ซึ่งนำเสนอข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับการเกษตร สุขภาพและครอบครัว การศึกษา และกีฬา โดยเสนอให้รายการเด็กและเยาวชนควรมีเพิ่มขึ้น ทั้งในด้านของดนตรีและกีฬา ซึ่งควรจะเป็น กีฬาที่มาจากพื้นที่ในประเทศไทย เช่น การนำเสนอกีฬาภูมิปัญญาท้องถิ่นที่น่าสนใจ ศิลปะ ป้องกันตัวพื้นบ้าน ศิลปะแม่ไม้มวยไทย ดังเช่นในกรณีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา เด็กวัยรุ่นนิยมดูกีฬา ทางสื่อโทรทัศน์ในช่วงวันหยุดมาก เป็นแรงจูงใจในการออกไปเล่นกีฬา นับว่าเป็นการแก้ไขปัญหายาเสพติด และยังเป็นการสร้างนิสัยของการเป็นผู้ที่มีน้ำใจเป็นนักกีฬา ดังนั้นทั้งช่อง 11 และสถานีวิทยุแห่งประเทศไทยจะปรับปรุงองค์กรที่มาตอบสนองตรงนี้มากขึ้น ซึ่งในการปรับปรุงองค์กรต้องมีการแยกส่วนออกมาเพื่อให้การบริหารจัดการมีเอกภาพ ให้มีขนาดเล็กกระทัดรัดขึ้น และตอบสนอง ความต้องการของลูกค้ามากขึ้น

อีกส่วนหนึ่งที่จะแยกตัวออกมาก็คือ ส่วนที่เรียกว่าเป็นสถาบันประชาสัมพันธ์ ที่มีการฝึกรวมผู้บริหารประชาสัมพันธ์ ให้มีการฝึกรวมเรียนรู้เรื่องการประชาสัมพันธ์

คำถามจาก รองผู้ว่าราชการจังหวัดอุดรธานี (นายทวี กิตติสภาพร)

สิ่งบันเทิงประเภทละคร คอนเสิร์ตของทีวีไทยไปถึงประเทศเพื่อนบ้าน มีอิทธิพลต่อการ ดำรงอยู่ของวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตของเขา จนบางครั้งก็ออกมาวิพากษ์วิจารณ์ มีข้อห้าม มีความเห็นอย่างไร ที่น่ากังวลกว่าคือนอกจากของเราออกไปแล้ว ของต่างประเทศก็ได้เข้ามาใน ประเทศ คลื่นวิทยุ คลื่นทีวีไร้พรมแดน เพราะฉะนั้นจะประสบปัญหามากสำหรับผู้ว่าที่อยู่พื้นที่ ชายแดน เช่น แม่สอด เนื่องจากคลื่นวิทยุได้เข้ามา

นายสุรนนท์ตอบ

ในปัจจุบันไม่เพียงแต่สื่อของประเทศไทยที่เข้าไปสู่ประเทศเพื่อนบ้านเท่านั้น ใน ขณะเดียวกันสื่อของประเทศเพื่อนบ้านก็เข้ามาสู่ประเทศไทยเช่นกัน เนื่องจากถ้ารายการของ ประเทศเพื่อนบ้านมีความน่าสนใจมากกว่าภายในประเทศก็จะส่งผลให้ประชาชนให้ความสนใจกับ

สื่อของต่างประเทศมากกว่า จะกลายเป็นสงครามทางวัฒนธรรม สถานีโทรทัศน์ควรที่จะพัฒนารายการโทรทัศน์ให้มีเนื้อหาสาระและนำเสนอให้มีการสร้างความรักชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ ในบางครั้งสื่อของประเทศไทยขาดความละเอียดอ่อนต่อความรู้สึกของประเทศเพื่อนบ้าน ควรมีการสร้าง ความเข้าใจกับสื่อเพื่อให้มีการคำนึงถึงเรื่องวัฒนธรรมที่แตกต่างกันของแต่ละประเทศ

สำหรับอีกกรณีหนึ่ง คือเรื่องของภาพที่สื่อออกมาบางภาพไม่สมควรที่จะได้รับการออกอากาศ เช่น ภาพของการยิงกัน การต่อสู้ ซึ่งเป็นภาพเหตุการณ์ที่รุนแรง ดังตัวอย่างภาพข่าวเหตุการณ์ลอบวางระเบิดรถไฟใต้ดินที่กรุงลอนดอน สื่อของประเทศอังกฤษได้มีการควบคุมดูแลไม่ให้มีภาพที่แสดงให้เห็นถึงความรุนแรงออกอากาศเผยแพร่ ซึ่งนับว่าเป็นตัวอย่างที่ดี ผู้นำที่อยู่ในพื้นที่นั้นๆต้องควบคุมดูแลไม่ให้เกิดการเผยแพร่ภาพที่รุนแรงของสื่อในพื้นที่ตนเอง ทั้งนี้ต้องไม่เป็นการบิดเบือนเนื้อหาสาระของข่าว สำหรับกรณีเคเบิลทีวี หรือ วิทยุชุมชนที่ทำการออกอากาศ ควรให้มีการออกอากาศในส่วนที่สร้างสรรค์และถูกต้อง ไม่ให้เกิดการละเมิดลิขสิทธิ์รายการที่วิต่างๆ รวมถึงการให้ข้อมูลข่าวสารที่บิดเบือนกับประชาชน หากไม่ได้ทำข่าวด้วยตนเองก็ควรที่จะถ่ายทอดข่าวของรัฐบาล ข่าวในพระราชสำนัก รวมถึงทำการถ่ายทอดสดพระราชพิธีต่างๆ โดยเฉพาะในเรื่องลิขสิทธิ์ของรายการโทรทัศน์ต้องมีการกำกับดูแลอย่างเต็มที่

การมีสิทธิเสรีภาพของประชาชนสามารถมีและใช้ได้อย่างเต็มที่ แต่ทุกอย่างต้องอยู่ภายใต้ขอบเขตและรักษากฎกติกา ระเบียบ วินัย ต้องรู้จักหน้าที่ของตนเอง รวมถึงการมีศีลธรรมและจรรยาบรรณที่ดี

.....

